

MATKAKERTOMUS KAHDELTA MANTEREELTA

JANUARY 10, 2010 PSCHILDT 2 COMMENTS

Vuoden ensimmäinen matkamme suuntautui Istanbuliin 2 – 6. tammikuuta.

(Klikkaa kuvaa nähdäksesi lisää kuvia.)

Menolennolla tapasimme kouluaikaisen ystäväni, joka miehensä ja tyttärensä kanssa olivat sattumalta myös samalla aikataululla matkalla viettämään pientä lomaa Istanbulissa. Illastimme myöhemmin heidän kanssaan Istanbulissa – edellisestä tapaamisesta olikin vierähtänyt luultavasti noin vuosikymmen!

Meitä oli varoitettu takseista Istanbulissa, mutta eipä niille juurikaan sitten tarvetta ollutkaan – julkinen liikenne toimi hyvin, heti lentokentältä Sultanahmetin alueella sijaitsevalle hotellillemme pääsimme hyvin metro + raitiovaunu-yhdistelmällä. Metro ja raitiovaunut olivat ihan hyväkuntoisia – paikallisjuna hiukan vanhempaa mallia. [Hotellimme](#) sijaitsi mukavan elävällä (ravintoloita, pieniä kauppoja) kadulla lähellä Sinistä moskeijaa ja Hagia Sofiaa – tällä kertaa nettilöytö Hotels.comista osui ihan nappiin.

Tammikuun alussa Istanbulissa oli viileää – useimpina päivinä päivälämpötilat olivat 5-10 astetta, plussan puolella kuitenkin. Harmiksi asti ei satanut minään päivänä. Lähtöpäivänämme luvattiin jo iltapäivälämpötilaksi 17 astetta – joten taisimme sattua sinne keskelle kylmää rintamaa (mutta parempi sekin kuin Suomen yli 20 asteen pakkaset!).

Istanbulin nähtävyyksistä kiersimme (toivottavasti) tärkeimmät: kävimme Sinisessä moskeijassa ja Hagia Sofiassa. Palatseista näimme kolme: Dolmabahcen, Topkapin ja Berlerbeyin kesäpalatsin Aasian puolella. Topkapissa jonotimme mm. nähdäksemme siellä olevan [86 karaatin timantin](#) – Macaussa Casino Lisboan aulassa saattoi katsella 218 karaatin timanttia jonottamatta.

Bosporin salmen vilkasta laivaliikennettä ihailimme useampaan otteeseen – ja ylitimme Bosporin salmen ylittävän sillan Aasian puolelle. Onhan se aika jännää ajatella, että tässä kohtaa vaihtuu manner.

Basaareja ja ostoskatuja kiertelimme vähemmän – mutta katsastimme sentään maustebasaarin ja kevyesti Grand Bazaria. Istiklal Caddesin ostoskadun kävelimme yhtenä iltana edestakaisin – mutta ostoksia ei sieltäkään kertynyt. Tuliaisiksi toimme vain hiukan sahramia, baklavaa, omenateetä ja muutaman magneetin. (Viimeaikaisten Finnairin matkatavarasotkujen takia päätimme selvittää matkasta pelkillä käsimatkatavaroilla, joten paljon enempää ei mukaan olisi mahtunutkaan, mutta ei haitannut, siis!)

Luokkatoverini tytär löysi vanhojen tanssien iltapukuunsa kankaan Istanbulin basaareista – hyvä matkamuisto!

Istanbul valikoitu tammikuun matkamme kohteeksi edullisen lentotarjouksen perusteella – ja sieltä saatavien “maapisteiden” takia: Lassella oli jo entuudestaan Euroopan puoleinen Turkki, mutta häneltäkin puuttui Aasian puoleinen Turkki ([TCC:n](#) listalla nämä lasketaan eri “maiksi”). Pirkolla on tämän matkan jälkeen kasassa 80 maata (25%!), Lassella 88.

2 THOUGHTS ON “MATKAKERTOMUS KAHDELTA MANTEREELTA”

1. Jouko Salminen

SEPTEMBER 11, 2015 AT 1:42 PM

Minäkin olen kirjoitellut Istanbulista ja vähän muualtakin Turkista. Tämän osoitteen löysin Taloustaidosta. Luenpa muitakin juttujanne.

Hyvää syksyä!

Jouko

2. Pirkko

SEPTEMBER 12, 2015 AT 12:44 PM

Kiitos kommentistasi! Täytyypä käydä lukemassa juttujasi jossain vaiheessa.

VARSASAARI, VASIKKASAARI, MIESSAARI

JANUARY 23, 2010

Tänä talvena on taas Espoossakin päässyt hiihtämään – Iirislahdessa ihan kotiovelta, kunhan tyytyy jäällä risteileviin latuihin (tai umpihankeen).

Tyypilliset hiihtoretkemme kiertävät jonkun/joitakin lähisaarista: Varsasaaren kierto, Vasikkasaaren kierto tai Miessaaren kierto.

Tästä talvesta taitaakin tulla ihan hyvä hiihtotalvi, jo kolme hiihtoviikonloppua takana, ja ollaan vasta tammikuussa. Myös viime talvena hiihimme useampana viikonloppuna – talvella 2008 meri ei Haukilahden edessä jäätynyt lainkaan.

UUTTA KERRAKSEEN!

JANUARY 31, 2010

Tammikuun mittaan käyttämistäni työkaluista on vaihtunut kaksi uuteen – Microsoft Office -paketissa työnantaja päätti siirtyä 2007-versioon ja sen myötä päätin investoida siihen myös kotikoneillemme – muuten olisin varmaan tullut sekopäiseksi yrittäessäni työpäivän aikana käyttää yhtä versiota ja kotona tarvitessani toista. Sen verran

muutoksia 2003-pakettiin verrattuna 2007:ssa kuitenkin on. Alkuun siirtyminen uuteen (kuten aina?) oli hiukan työlästä – mutta parin viikon käytön jälkeen erityisesti Excelissä alan jo oikeasti arvostaa montaa uutta piirrettä!

Sain myös kuluneella viikolla käyttööni uuden N900 puhelimen – vai pitäisikö sanoa pienoistietokoneen, jolla voi halutessaan myös soittaa. Myös sen kaikkien piirteiden oppiminen ja käyttöönotto vie varmaan vielä aikansa, mutta perusjutut onnistuivat jo ensimmäisen vuorokauden mittaan, puhelut, sähköpostit (työ- ja privaatti), surffaus, kalenteri jne. Oikea QWERTY-näppäimistö virtuaalinäppäimistön rinnalla melko paljon puhelimellakin kirjoittavalle tuntuu hyvältä. Joistakin S60-alustan sovelluksia, kuten Sportstrackeriä jäin kaipaamaan – mutta ehkä nekin kohta ovat tällekin alustalle saatavissa.

Ja kun näistä uusista asioista selviää, niin seuraavana on helmikuussa vuorossa Audi A5

BLOGGAAMISESTA – JA BLOGISUOSITUS

FEBRUARY 4, 2010 PSCHILDT 3 COMMENTS

Blogit väistyvät Facebookin tieltä

Vanha kunnon bloggaaminen joutuu nykyään jo väistymään sosiaalisten medioiden, kuten Facebookin, tieltä.

Näin väitettiin tutkitun tänään useammankin lehden sivuilla referoidun tutkimuksen perusteella. Ja niinhän tuo on – omakohtaisenkin kokemuksen perusteella, vaikken ikäryhmään 12-29 kuulukaan.

Ex-kollegani Jaana sen sijaan tuntuu edelleen myös bloggaavan hyvinkin aktiivisesti mm. puisesta kansanveneestä, sen kunnostamisesta, sillä tehdyistä purjehdusretkistä – ja muustakin, veneilyyn tai muihin harrastuksiinsa liittyen. Jos veneily kiinnostaa, niin tutustu [Jaanan blogiin](#)! Tuon nimenomaisen kansanveneeseen tarinaan voit myös tutustua vuoden 2010 ensimmäisessä Vene-lehdessä, jossa myös on Jaanan juttu aiheesta.

3 THOUGHTS ON “BLOGGAAMISESTA – JA BLOGISUOSITUS”

1. **Jaana**

FEBRUARY 5, 2010 AT 5:55 PM

Hei! Kiitokset suosituksesta! Läksiäisviestissäsi laitoit silloin linkin tänne Meriharakan sivuille, ja siitähän innostus omaan blogiin ja wordpressiin syntyi. Minusta oli alkuun vain hauska vain kirjata ylös päiväkirjamaisesti asioita, joita veneeseen teki, niitä joita muuten olisi kirjannut vain omaksi tiedokseen pöytälaatikkoon. Hiljalleen teemat ovat sitten vähän laajentuneetkin...

2. **Pirkko**

FEBRUARY 5, 2010 AT 7:42 PM

... ja kun nyt purjehdusaiheisiin blogeihin päästiin, niin mainittakoon tässä yhteydessä <http://www.sailfastteam.blogspot.com/> jota veljeni päivittää kilpailukaudella.

3. Jaana

FEBRUARY 7, 2010 AT 9:53 PM

Upeita kuvia ja hauskoja tunnelmia, taas tuli kesäfiilis talven keskelle!

YSTÄVÄNPÄIVÄNÄ 2010

FEBRUARY 14, 2010

Englantilainen ystäväni vuosien takaa kuoli viikko sitten.

Päädyimme ystäviksi 60-luvun loppupuolella, kun koulussa kirjeenvaihtoystävien osoitteita jaettaessa "saimme toisemme", koska meillä molemmilla oli silloin lemmikkinä hamsteri.

Ensimmäisen kerran tapasimme kesällä 1973 ollessani kielikurssilla Hastingissä.

Sen jälkeen taisi mennä taas monta vuotta pelkän kirjeenvaihdon varassa, mutta 80- ja 90-luvuilla kävin työmatkoilla Englannissa n. 10 kertaa ja useimmiten onnistuin tapaamaan myös Chrisin. Söimme ravintoloissa, joihin turistina en välttämättä olisi arvannut edes mennä sisään, mutta jotka olivat todella hyviä. Yövyin jonkun kerran hänen luonaan Lontoossa ja myöhemmin hänen muutettua Oxfordin lähelle maalle, myös siellä, pienessä viehättävässä talossa, tehden tuttavuutta myös hänen kissojensa kanssa. Tapasimme toistemme puoliset. Kävimme baletissa. Kolusimme Covent Gardenin kirpputoreja ja seurasimme katuteatteriesityksiä.

Chris tutustutti minut Leedsin linnaan, jossa myöhemmin kävin myös veljenpoikani Jussin kanssa. Joitakin vuosia sitten [vietimme pääsiäisen yhdessä Cornwallissa asuen Pendeenin majakalla](#) – idea majakalla asumiseen tuli Chrisiltä – ja kokemus oli ainutlaatuinen!

Kesällä 1993 Chris vieraili Suomessa. Viikon aikana hän ehti nähdä silloisen kesäpaikkamme Paraisilla, kesäisen Turun, Helsingin ja Porvoon. Vuonna 1993 kännyköitä ei (yleisesti ainakaan) vielä ollut ja yhtenä (jälkeenpäin) hauskana kommelluksena tuolta vierailulta on jäänyt mieleen, miten treffimme Helsingissä menivät pieleen, kun minä odotin häntä Taideteollisuusmuseon edessä ja hän odotti minua Rakennustaiteen museon edessä! Chris piti suomalaisesta muotoilusta, esimerkiksi Arabian Teema-astioista, joita hän osti täältä vuonna 1993 ja joita vein hänelle jonkun kerran myöhemminkin.

Elokuussa 2008 Chris kertoi sairastuneensa syöpään, joka kuitenkin silloin saatiin hoidettua ja hän pystyi palaamaan töihin. Keväällä 2009 tapasin ystäväni viimeisen kerran – matkustimme maaliskuussa Lontooseen osittain juuri tapaamaan Chrisiä, sairastuminen muistutti minua siitä, että joku näistä tapaamisista voi olla viimeinen – ja niin sitten kävikin. Syöpä uusiutui myöhemmin vuonna 2009 ja viimeisen, hyvin

väsyneen oloisen, mailin Chrisiltä sain joulukuun alussa 2009. Sen jälkeiset kuukaudet hän viettiikin sitten jo saattohoitokodissa.

Välimatkasta huolimatta Chris oli minulle oikeasti läheinen. Vuosien mittaan jaoimme kirjeissämme paljon asioita – joskus ehkä tuli kerrottua puolin ja toisin kirjeissä asioita enemmänkin kuin mitä lähellä oleville ystäville tuli kerrottua. Tiesimme paljon toistemme ystävistä ja perheistä. Tutuistuimme toistemme kotimaihin. Jopa jossain määrin toistemme ammatteihin, vaikka samanlaisesta alusta, hamstereista, lähtien päädyimme kovin erilaisiin tehtäviin, minä konsultiksi IT-alalle ja Chris ison sairaalan ylihoitajaksi.

Viestin Chrisin kuolemasta sain hänen puolisoltaan maanantai-iltana ja sittemmin huomaa ajattelevani häntä moneen otteeseen. Tänä iltana kävin läpi valokuvavarastojani ja oheisena vuosien varrelta koottu [pieni kokoelma](#) yhteisistä hetkistämme. Chrisiä ajatellen ...

MERIHARAKKA.NET – 6 VUOTTA TÄNÄÄN!

FEBRUARY 15, 2010

Nettimaailma on 6 vuodessa muuttunut paljon – ja tämä blogikin ainakin vähän.

Mutta ainakin matkablogina purjehdimme reippaasti eteenpäin – seuraavaksi vuorossa juttuja Chilestä, Argentinasta, Uruguayasta ja Brasiliasta!

ATEENA 1976

FEBRUARY 21, 2010

Lasse osti tasokannerin (Canon CanoScan 8800) – ajatuksena skannata vähitellen joitakin kuvia n. 2500 diastamme (osa omiamme, osa Pirkon isän ottamia kuvia). Tämä sunnuntai (-15 astetta, 10m/s tuulta, +20 cm lisää lunta) tuntui jotenkin hyvältä päivältä aloittaa tätä projektia – ja aloittaa alusta, eli ensimmäisestä yhteisestä ulkomaan matkastamme.

(Klikkaa kuvasta Ateenan kuviin)

Elokuussa 1976 vietimme 2 viikkoa helteisessä Ateenassa (edullisessa hotellissa, ilman ilmastointia – ei koskaan enää!). Tuolloin Ateenaan ei päässyt suoraan Helsingistä, vaan

matkustimme ensin laivalla Tukholmaan ja sitten sieltä lensimme Kööpenhaminan kautta Ateenaan. Rantakohteisiin olisi varmaan päässytkin suoraan Suomesta, mutta me halusimme juuri Ateenaan. (Paluumatkalla vaikutti siltä, että ehtisimme Kööpenhaminan lennolta vielä iltalaivaan, otimme Arlandassa taksin ja ajoimme Värtanille ja taisimme olla tasan viimeiset ihmiset, jotka juoksivat laivaan. Mutta ei tarvinnut maksaa hotelliyöstä enää Tukholmassa.)

Niukahkot muistiinpanoni matkalta kertovat meidän nähneen Akropoliksen, Syndagma-aukion, Likavituksen, Dafnin ja Plakan kaupunginosat ja Piraeuksen satamakaupungin. Ateenan ulkopuolella kävimme retkillä Marathonissa, Sounionissa ja Delfoissa. Ja lähisaarilla Hydralla, Poroksella ja Aeginassa. Kahden viikon ajan olimme joka toisen päivän rannalla Glyfadan alueella (Astir Beach) ja joka toisena päivänä retkeilimme tai kiertelimme kaupunkia – siis alusta alkaen olemme selvästikin olleet kiinnostunut muustakin kuin rannasta ja auringosta.

Eli tästä se lähti, yhteinen ”matkailu-uramme” ...

P.S. Picasassa olevista [kuvista](#) todettakoon, että niiden kuvankäsittely on Pirkon käsialaa, eli tehty Microsoft Office Picture Managerilla ja hyvin kevyesti. Viitseliäämmällä kuvankäsittelyllä skannatuista kuvista saisi varmaan ihan hyviäkin.

KIRJALLISIA MATKOJA

FEBRUARY 27, 2010

Seuraavaa matkaa odotellessa olen tullut lukeneeksi useammankin kirjan, jotka ovat vieneet minut maihin, jossa en vielä ole vierailut – enkä kaikissa varmasti tule koskaan vierailemaankaan.

Juha Vakkurin kirjassa Afrikan poikki matkustetaan puskatakseilla Afrikan poikki lännestä itään, hiekassa ja pölyssä ja välillä teltassa yöpyen. Tämä kirja tarjoaa myös (turhankin laajan) tietopaketin matkan varrella olevien maiden mm. Malin, Nigerin ja Tsadin historiasta, joten lisää tietoa ei juuri tarvitse hakea. Välillä tuntuu siltä, että olisin mieluummin lukenut ”vain” matkakuvausta ja skipannut ”pakollisen” historiaosuuden. Mutta ehkä jos se olisi kokonaan puuttunut, niin olisin sitten ”joutunut” hakemaan vähän tietoa siitä netistä.

Tehtaan tytöt kertoo eteläisen Kiinan kaupunkien tehtaisiin (myös Nokian tehdas Dongguanissa mainitaan) tulevista siirtotyöläisistä. Kirja kertoo muutaman tytön siirtotyöläiselämän ensimmäisistä vuosista – ja näiden muutaman tarinan perusteella ei voi muuta sanoa kun että yritteliäisyydessä löytyy kun tavoitteena on parempi elämä. Kirja avaa hyvin nuorten naisten elämää nyky-Kiinassa heidän näkökulmastaan. Pienen

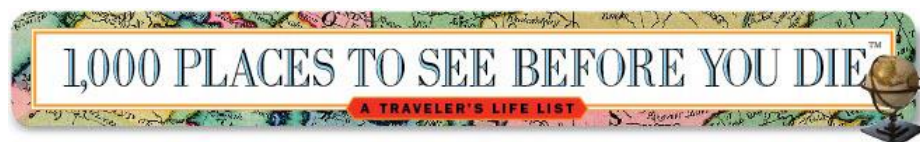
vilahduksen tämän kirjan maisemista näimmekin syksyisellä vierailullamme Shenzheniin.

Tuhat loistavaa aurinkoa (jonka luin vasta nyt) pakottaa etsimään netistä lisää tietoa Afganistanin vaiheista. Ja päästää (tai pakottaa?) Sinut naisten elämään Afganistanissa sen muuttuessa Taliban-hallinnon myötä.

Lukemisen lisäksi matkailemaan näinä viikkoina pääsee taas myös Michael Palinin seurassa – Teemalla on torstaisin tarjolla Palinin [Halki suuren Saharan](#) – sopii hyvin Vakkurin kirjan jatkoksi!

LISTOJA

MARCH 4, 2010

Viime vuosina olemme valinneet matkakohteita melko tarkasti sen mukaan, että missä maissa ei ole ennen tullut käytyä. Joskus olen myös laittanut talteen muita matkailuun liittyviä listoja, kuten vaikka joskus televisiosta tulleiden matkailusarjojen Worlds Twenty Best Cities & Islands ja selannut kirjoja kuten [Maailman 100 suurta ihmettä](#) tai 1000 Places To See Before You Die.

Mutta näitä listoja en kuitenkaan ole käyttänyt matkakohteiden valinnassa.

Tulin kuitenkin muutaman vuoden jälkeen taas niitä vilkaisseeksi ja huomasin, että onhan noita tullut “kerättyä” lisää – kaupunkilistalta Istanbul ja saarilistalta Hongkong. 100 ihmeen listalta näköjään toissavuotinen risteily tuotti Giant’s Causeway’n Irlannissa ja Edinburgin linnan Skotlannissa. Joulumatka vuoden takaa Pisan kaltevan tornin ja Istanbul Sinisen Moskeijan.

Kaupunkilista mainitussa ohjelmassa oli muuten:

Barcelona (1), New York, Pariisi, Rio de Janeiro, Rooma, Sydney, Dublin, Cape Town, Istanbul, Tukholma, Amsterdam (11), Berlin, New Orleans, Mexico City, Lissabon, Santiago de Chile, Copenhagen, Reykjavik, Delhi, Tokio (20) (näistä “jäljellä” seuraavan matkan jälkeen enää New Orleans ja Tokio)

ja Saarilista:

Kuuba (1), Sri Lanka, Sansibar, Mauritius, Manhattan, Sicilia, Bali, Seychellit, Hong Kong, St. Lucia, St. Barths (11), Malediivit, Mallorca, Santorini, Malta, Singapore, Antigua, Bermuda, Martinique, Tenerifa (20)

CHILE

MARCH 28, 2010

Osallistuimme maaliskuun alussa Olympian Eteläisen Amerikan kierrokselle (Chile, Argentina, Uruguay, Brasilia). Kahdessa viikossa ei tietenkään näe neljästä maasta "kaikkea", mutta toki jotain tuossakin ajassa ehtii näkemään ja kokemaan.

(Klikkaa kuvaa nähdäksesi lisää kuvia)

Viikko ennen lähtöpäiväämme [maa järisi Chilessä](#) kunnolla, mutta vaikka ehdimmekin jo ajatella, että emme taidakaan tällä matkalla päästä Chileen, niin saivat kuitenkin Chilessä viikossa Santiagon lentokentän provisorisesti auki (passintarkastus teltoissa, matkalaukut kannettiin itse lähes koneesta asti) ja niin saavuimme keskelle maansurua. Santiagossa, Valparaisossa ja Vina del Maressa turistin näkemät vahingot olivat pieniä: rikkoutuneita siltoja ja joitakin pudonneita ikkunoita. Santiagossa ei näkynyt sortuneita taloja – pilvenpiirtäjät seisoivat tukevasti pystyssä ja uusia, entistä korkeampia oli rakenteilla. Presidentin linnan aukiolla liput olivat puolitangossa. Mutta kauppahallissa kauppa kävi ja Cafe con piedras -kahviloissa hyvässä työssä olevat työtöt valmistivat kahvia normaaliin tapaan. Matkaohjelmamme toteutui suunnitellusti – poislukien vierailu Tarapacan viinitilalla, joka oli kärsinyt sen verran vaurioita, ettei voinut ottaa vastaan vieraita. Mutta meille järjestyi kuitenkin vierailu toiselle viinitilalle Tarapacan sijaan. Santiagon lisäksi kävimme [Valparaison](#) satamakaupungissa ja siellä olevassa yhdessä [Pablo Nerudan](#) nytemmin museoidussa asunnossa (La Sebastiana). Kaupunki oli värikäs ja nousi jyrkkänä lukuisille kukkulalle. Nykyisin Chilen kongressi on Valparaisossa ja matkamme aikana tapahtunut presidentin vaihdos tapahtui täällä, jälkijärjestyksen saattelemana, mutta juuri sinä päivänä olimme jo matkalla Argentinaan. Valparaison vieressä on Vina del Maren rantakaupunki, jossa pääsimme taas kerran kastelemaan varpaamme Tyynen valtameren (edellisestä kerrasta olikin jo yli kolme vuotta) ja näkemään yhden Pääsiäissaarilta sinne tuodun moai-patsaan (näitä on kuulemma vain kaksi tuotu saarilta pois, ja ne ovat molemmat Tyynen meren rantakaupungeissa Chilessä). Chilestä jatkoimme matkaa bussilla Andien yli, kiemurrellen yli 3 kilometrin korkeuteen – aika hurja reitti. Mekin näimme reitillä yhden juuri hiukan ennen bussimme paikalle saapumista mutkassa kaatuneen rekan. Andeilla pysähdyimme mylös Portillon hiihtokeskukseen, mutta kausi siellä ei ollut vielä alkanut, syksyhän oli vasta juuri alkamassa.

OLYMPIA: ETELÄISEN AMERIKAN KIERROS 7-21.3.2010 – KOMMENTIT

MARCH 30, 2010 PSCHILDT

Varsinaisen palautteen matkasta Olympia kerää asiakaspalautelomakkeella, mutta joitakin kommentteja tässäkin loppumatkan matkakertomusten antaessa vielä odottaa itseään.

Idea matkaan tuli ystäväni ehdotuksesta lähteä Valparaisoon. Olympiaan päädyimme, kun tuntui jotenkin järkevältä sinne asti lähtiessä katsoa mannerta hiukan enemmänkin samalla kertaa ja ajatus siitä, että olisimme varanneet 4 maata 2 viikossa kierrokseen tarvittavat 9 lentopätkää ja 5 hotellia jokaisen erikseen tuntui työläältä ja riskialttiita, jos jokin valinta ei sitten osuisikaan kohdalleen tai muuten muuttuisi. Olimme aikaisemmin olleet yhdellä Olympian matkalla ([Tansanian safari](#)) ja ainakin näin muutaman vuoden jälkeen sen matkan järjestelyistä päällimmäinen mielikuva on, että kaikki meni hienosti. Chilen maanjäristys viikkoa ennen lähtöämme oli ensimmäinen potentiaalinen muutos matkallemme ja mielessä kyllä kävi, että jos meillä olisi vaan ollut itse varatut lennot, niin sitten olisi itse pitänyt jännityksellä selvittää viimeisen viikon aikana, että päästäänkö matkaan lainkaan vai ei – nyt matkan järjestäjä hoiti tuon.

Itse matkustamiseen ja lentoihin liittyvät asiat matkanjohtaja hoiti sitten matkan aikanakin melkein turhan hyvin – yhtään maahantulokorttia ei tarvinnut itse täyttää (vaan ne täytettiin puolestamme) ja opas huolehti ”varmuuden vuoksi” jopa jatkolentojen boarding passeista ensimmäisen lentopätkän ajan – vähän tuli lastentarharetkiolo ajoittain ...

Kaikki 9 lentopätkää olivat jokseenkin ajallaan ja matkatavaratkin tulivat kiltisti mukanaan koko ajan. TAM oli itseasiassa positiivinen yllätys – pisimmät lennot (Frankfurt – Sao Paulo) välin lensimme sillä menen tullen ja tilaa turistiluokassa oli ihan kohtuullisesti ja leffat ja ruokakin olivat hyviä.

Hotelleista osa oli tosi onnistuneita valintoja – lähinnä Rion [Porto Bay -hotelli](#) jätti hiukan toivomisen varaa. [Santiagon hotelli](#) oli siistillä alueella ja huoneisto oli tilava. Mendozassa samoin hotelli oli hyvällä paikalla ja yhdeksi yöksi tavallinen kahden hengen huone riitti hyvin. Buenos Airesin hotelli sai lisäpisteitä melkein kelpoisesta uima-altaasta katolla – ainakin kun se oli ennen Montevideon hotellia, jossa oli 25 metrin allas ja sisäjuoksurata! Rion Porto Bayn pieneen huoneeseen kuului kaikki äänet käytävältä ja hissien kapasiteetti ei oikein riittänyt. Näkymät 22. kerroksen uima-altaan äärellä olevasta baarista yli öisen Copacaban an olivat kyllä huikeita ja sijainti välittömästi rannalla hyvä. Mutta olisi [Copacabana Palacekin](#) ollut samaisella rannalla ... Kiertomatkaan kuului lähes joka päivä myös retkiä, mikä oli enimmäkseen ihan ok – olisihan sitä joka tapauksessa halunnut käydä Chilessä vaikka Valparaisossa ja Buenos Airesissa vaikka La Bocan alueella ja Riossa Sokeritopalla ja Kristuspatsaalla – mutta osa retkistä vaikka Mendozassa tai Montevideoossa olivat vähän täyteohjelman tuntuisia ennen lentokentälle siirtymistä. Olisikin voinut toivoa, että osa retkistä olisi ollut luontevammin valinnaisia ja että tavalla tai toisella jokaiseen päivään olisi jäänyt edes vaikka 4 tuntia aikaa liikkua paikassa itsekseen – nyt ei aina jäänyt sitäkään. Ja

kuitenkin yksi kivoimpia retkiä, jonka me teimme, itseksemme, oli vaikka Riossa käveleminen Ipaneman ja Copacabanán rannat päästä päähän. Toki matkalla oli mukana myös joitakin yksin matkustavia, joille mahdollisuus viettää koko matka kaikkine ruokailuineen ryhmässä oli hyvä vaihtoehto, mutta pienellä vaivalla ohjelmasta olisi saanut sopivan sekä heille että hiukan omaakin seikkailumieltä omaaville. Yhteisiin ruokailuihin osallistuimme siltä osin kun ne oli etukäteen maksettu ja kuuluivat siis ohjelmaan – muuten seikkailimme kaupungeissa itse: pitihän sitä nyt edes vähän päästä kokeilemaan syksyn aikana ihan matkaa varten opeteltuja espanjan alkeitakin. Yhteisistä ruokailuista pidin erityisesti viinitilalla Mendozassa tarjotusta lounaasta ja miksei lounaasta Valparaisossakin. Sen sijaan paljon mainostettu päätösillallinen Rion churrasco-paikassa ei kolahtanut: kreisisti sisustetussa ravintolassa korostettiin ruuan määrää, ei laatua ja paikassa taisikin olla vain isohkoja turisteseurueita, kokonaisuus jotenkin Keihäsmatkat -tyyliä. Voihan tietysti olla, että ruuan laatuun panostavia ravintoloita tuolla mantereella on harvemmassa, olihan tyyppillinen pihvin koko esimerkiksi Argentiinassa ja Uruguayssa n. 500g.

Matkanjohtaja osasi asiansa ja pärjäsi hyvin erilaisten ihmisten kanssa. Jos jotain arvosteltavaa pitäisi löytää, niin oppaan kommentit erilaisista asioista voisivat olla ehkä vieläkin neutraalimpejä – jotkut saattavat pitää hienoista boutiquehotelleista tai voisivat mielellään käydä myös hienoissa ostoskeskuksissa eivätkä välttämättä tarvitse vain tietoa siitä, että missä hinnat ovat halvimmat. (Mutta samaan “syyllisty” Aurinkomatkojen opas Intiassa, joka paikassa kerrottiin, että missä on lähin/halvin basaari – muu vapaavalintainen ohjelma jäikin sitten vähemmälle esittelylle.) Lisäksi kun aina uuteen hotelliin tullessamme opas yritti joka kerta selittää tyyliin 3 korttelia oikealle ja kaksi vasemmalle löytyy lähin valuutanvaihtopaikka, veden ostopaikka ja supermarket, niin paljon hyödyllisempää olisi ollut piirtää tuo tieto parilla viivalla paperille alkeelliseksi kartaksi ja kopioida se hotelliin saavuttaessa jokaista huonetta kohti.

Ja oppaille tiedoksi – eivät kaikki naiset tee ostoksia miehensä rahoilla, jotkut saattavat tehdä niitä ihan omilla rahoillaan (vaikkakin Riossa kuljetimme turvallisuussyistä mukana vain yhtä luottokorttia kaupungilla ja se sattui olemaan Lassen ...).

Sitten tietysti isoin kysymys on, että pitääkö tällaisesta ohjelmoidusta kiertomatkailusta yleensä. Nämä ovat tehokas tapa nähdä paljon lyhyessä ajassa – mutta eivät lomaa siinä mielessä, että olisi juurikaan lepäämään ehtinyt. Pari viikkoa yhdessä paikassa olisi varmasti ollut leppoisaampi loma, mutta tuo valinta pitää tehdä jo ennen kiertomatkan varaamista ...

ARGENTIINA – VIINIÄ JA TANGOA

MARCH 31, 2010

(Klikkaa kuvaa nähdäksesi lisää kuvia)

Argentiinassa vietimme ensimmäisen vuorokauden Mendozassa, joka oli sopivan pieni viinitilojen ympäröimä kaupunki "opetella" uutta maata. Argentiinasta ensimmäinen asia, jonka matkanjohtaja meille opetti oli oikeiden setelien erottaminen vääristä – ilmeisesti vääriä on sen verran paljon liikkeellä, että kannattaa olla epäluuloinen. Opimme myös, että kolikoita voi tässä maassa olla vaikea kerätä, sillä niistä on pulaa, koska niitä kannattaa kuljettaa rajan yli Paraguayhin sulatettavaksi metalliksi – niiden arvo siten on suurempi kuin kolikoina. Myös [Argentiinan](#) talouden romahtaminen pariin kertaan, viimeksi vuonna 2001, näkyy katukuvassa – argentiinalainen kuluttaa, sillä rahaksi muutettu tavara säilyttää ainakin jotain arvostaan, raha ei välttämättä ... Mutta rahasta miellyttävämpiin asioihin, viiniin.

Vierailimme Mendozan lähellä [Ruca Malen](#) -viinitilalla, jossa saimme tutustua viinin valmistukseen ja nauttia niistä pitkäkhön kaavan mukaan nautitun lounaan jokaisen ruokalajin yhteydessä. Oli muuten hyvä lounas! Tilan viinejä ei vielä valitettavasti tuoda Suomeen. Muuten Mendozasta jäi lähinnä mieleen muutama puisto ja vapaustaistelija José Francisco de San Martín, jolla ilmeisesti on ollut merkittävä osuus niin Argentina, Chilen kuin Perunkin vapautumisessa Espanjan siirtomaavallasta. San Martín -nimisiin aukioihin, katuihin, teihin ja puistoihin törmää näissä maissa taajaan ja lisäksi aukioilla ja kirkkoissa on kyseisen herran patsaita siellä täällä.

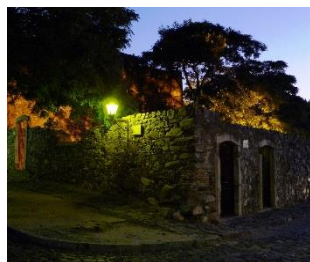
Mendozasta jatkoimme lentäen Buenos Airesiin – etäisyydet Argentiinassakin ovat pitkiä. Buenos Airesissa mieleen jäi La Bocan alue värikkäinen taloineen, [La Bocan jalkapallostadion](#), jossa on Coca-Cola logo mustavalkoisena, koska punavalkoinen olisi edustanut kilpailevaa joukkuetta ja [Evita Peron](#), jonka haudallakin sitten retkellä kävimme. Plaza de Mayolla vaadittiin edelleen Falkland -saaria Argentiinalle ja merkit aukiolla muistuttivat [kadonneita lapsenlapsiaan etsivistä](#) isoäideistä.

Omatoimisesti kävimme katsastamassa paikallisen pursiseuran, jonka laiturista löytyi suomalainenkin vene, kävelimme kauniin Puente de las Mujeresin yli ja nautimme jäätelöannoksen [Cafe Tortonissa](#) (vrt. Cafe New York Budapestissa). Iltaohjelmassa oli ½ kilon pihvejä ja tangoa. Yleensäkin voisi todeta Buenos Airesista, että yhtä tangoa koko kaupunki, sillä paitsi ihan oikeita tangoesityksiä iltaisin ravintoloissa niitä oli myös useimmilla aukioilla ja kävelykaduilla koko ajan – tanssiva pari, musiikkisoitin ja hattu rahan keruuta varten. Kivoja esityksiä ja ihan hienoja asuja kadullakin monella näistä!

Argentiinasta matkamme jatkui sitten laivalla Uruguayn puolelle – vähän kuin Helsingistä laivalla menisi Tallinnaan, Rio de la Plata -joen ylittäminen Coloniaan kesti n. tunnin (joki on siis LEVEÄ).

UNELIAS URUGUAY

APRIL 3, 2010

(Klikkaa kuvaa nähdäksesi lisää kuvia)

Uruguayssa vietimme yhden vuorokauden Coloniassa ja toisen Montevideossa. [Colonia del Sacramento](#) on Uruguayn vanhin kaupunki – portugalilaisten 1600-luvulla perustama ja nykyisin Unescon maailmanperintökohde. Buenos Airesin jälkeen yksi iltapäivä ja ilta pienessä ja rauhallisessa kylässä (22 000 asukasta) oli ihan mukava breikki. Päivällä kiertelimme vanhaa kaupunkia, nousimme 118 askelmaa ylös majakkaan ja vietimme jopa hetken hotellin uima-altaalla. Vanhassa kaupungissa oli myös paljon vanhoja autoja – kuten Uruguayssa yleensäkin, hyvin korkea autovero pitää autokannan pienenä ja vanhana. Illalla palasimme vanhaan kaupunkiin ja söimme tosi tunnelmallisessa ympäristössä taas tšekäläiseen tapaan tuhdisti lihaa.

[Montevideo](#)ssa ei enää ollut kylätunnelmaa, vaikka kaupunki Buenos Airesiin verrattuna onkin pieni (1,5 milj. asukasta). Täällä söimme lounaan vanhassa kauppahallissa tutustuen uruguaylaiseen parrilla-ateriaan – kaikenlaista lihaa ja makkaraa suomalaisen mittapuun mukaan viikon aterioiksi. Onneksi hotelli yllätti urheilumahdollisuuksillaan – 25 metrin uima-allas ja sisäjuoksurata (ulkona olisikin ollut liian kuuma juosta). Urheilun jälkeen taas maistui juoma – uruguaylainen Medio y Medio juoma (valkoviiniä ja kuohuviiniä) olikin Pirkon makuun!

Uruguayta väitetään Latinalaisen Amerikan parhaaksi paikaksi asua – ilmeisesti mm. siksi, että siellä olot ovat olleet melko vakaat naapurimaihin verrattuna ja siksi kuulemma sinne onkin alkanut asettua amerikkalaisia eläkeläisiä enenevässä määrin. Emme kuitenkaan vielä innostuneet ...

Seuraavana aamuna vielä ”pakollinen” kokoelma julkisia rakennuksia ja patsaita ja sitten lento Brasiliaan. Montevideon uutta lentokenttärakennusta opas väitti jollain mittapuulla maailman kauniimmaksi. En tiedä siitä, mutta tax free hintataso oli ”kaunis” ja tarjonta runsasta – ostinkin jonkin verran kosmetiikkaa edullisemmin kuin noin miltään kentältä muistaakseni koskaan. (Brasilian lentokenttien hintataso sen sijaan ei houkutellut ostamaan mitään.)

BRASILIA, RIO DE JANEIRO

APRIL 6, 2010 1 COMMENT

Matka Montevideosta Rio de Janeiroon Sao Paulon kautta oli pitkä ja olimme perillä myöhään illalla. Matkalla lentokentältä hotellille oppaat, suomalainen ja paikallinen (Brasiliaan vuosia sitten muuttanut suomalainen) varoittelivat Riosta: kaikki rahat, korut ja passi pidetään koko ajan kassakaapissa, kaupungille mukaan vain sen verran rahaa, kun juuri sillä retkellä tarvitaan. Rantakatua ei ylitetä pimeällä – silloin rannat ovat katulapsien, jotka eivät pyydä haluamaansa kauniisti. Pelottavaa ...

(Klikkaa kuvaa nähdäksesi lisää kuvia)

Mutta seuraavina päivinä kirkkaassa auringonpaisteessa kaunis kaupunki kuitenkin enemmän houkutti kuin pelotti – eikä meitä kertaakaan yritetty ryöstää tai mitään. Mutta turvattomuus näkyi kyllä kaupungillakin mm. kaltereina ja oppaan kertomana, että omakotiasuminen ei ole suosittua, koska kerrostalossa on turvallisempaa. Riossa katsastimme päänähtävyydet – nousimme Sokeritopalle (tässä [kuvaus](#) James Bond -leffasta Kuuraketti siihen liittyen) ja seuraavana päivänä [Kristus-patsaalle](#), vaikka se olikin rakennustelineiden ympäröimä. Näköalat kummaltakin kukkulalta olivat upeat – eivätkä jonot itse asiassa kovin pahoja, syksyllä jonotimme pitempään Hongkongissa Peakille.

Kaupungin päänähtävyyksiin kuuluivat ehdottomasti myös [rannat](#), Copacabana ja Ipanema. Siinä missä Chilessä kaikki oli yhtä maanjäristystä (maaliskuussa 2010), Argentiinassa kaikki oli yhtä tangoa niin Rio oli yhtä rantaa koko kaupunki. Yhtenä aamuna kävelimme rannat päästä päähän, Ipaneman ja Copacaban ja näimme ranta-elämää laidasta laitaan: taivaanrannan maalareita, pienen pieniä bikineitä, lenkkeilijöitä, kookospähkinöitä, rannalla vaeltavia turisteja (kuten me). Jos olisimme tulleet kaupunkiin helmikuussa, Rio olisi varmaan ollut yhtä karnevaalia, mutta nyt kadunpätkä, jossa karnevaalikulkueet kulkevat oli vain tylsä katu, jota reunustivat tyhjät katsomorakennelmat. Slummejakin kaupungissa toki oli – mutta emme lähteneet katsomaan slummien asukkaita kuten eläimiä eläintarhassa.

Riosta palasimmekin sitten jo kotiin – Rio – Sao Paulo – Frankfurt – Helsinki. Luminen Helsinki.

ONE THOUGHT ON “BRASILIA, RIO DE JANEIRO”

1. **Pirkko**

APRIL 7, 2010 AT 7:46 AM EDIT

Oli näköjään tuuria Rionkin vierailun ajoituksen suhteen <http://www.hs.fi/ulkomaat/artikkeli/Kymmeni%C3%A4+kuollut+rankkasateissa+Brasiliassa/1135255905139> – siinä missä Chilenkin osalta, ettei ihan osuttu maanjäristysviikonloppuun sinne.

ETELÄ-AMERIKAN KIERROS

APRIL 7, 2010

Matkakertomuksemme koostuu osista:

[Chile](#)

[Argentiina](#)

[Uruguay](#)

[Brasilia](#)

ja [yleiskommentit](#) Olympian matkajärjestelyistä

STATISTIIKKA

APRIL 10, 2010 2 COMMENTS

[TCC](#):n maalistan 320 maasta Lassella on Etelä-Amerikan matkan jälkeen kasassa 92 ja Pirkolla 84.

Laskeskelin huvikseni myös hiukan lukuja (Pirkko) alueittain ja sain seuraavia mielenkiintoisia (?) tuloksia:

- Eurooppa 46/67 maata, 69%
- Pohjois-Amerikka 3/6 maata, 50%
- Etelä-Amerikka 5/13 maata, 38%
- Atlantin valtameren alue 4/13 maata, 31 %
- Lähi-itä 4/20 maata, 20%

Hassuna yksityiskohtana mainittakoon, että tämän TCC:n listan mukaan alueella Tyyni valtameri olemme käyneet kahdessa maassa: Australia ja Galapagos – hiukan kokoeroa näillä “saarilla”!

E erityisen monta maata, joissa Lasse on käynyt ennen kuin aloitimme yhdessä matkailun, on aluella Karibia: Lasse on käynyt tsekkaamassa myös Aruban, Curacaon ja Trinidad & Tobagon – siinä missä Pirkko niillä seuduilla on käynyt ABC-saarista vaan Bonairella.

P.S. TCC:n maalistalle on maaliskuussa 2010 lisätty [Jeju Island](#) Etelä-Koreasta, eli “maiden” määrä lisääntyi 319:sta 320:een.

2 THOUGHTS ON “STATISTIIKKA”

1. **Anne Ollikainen**

APRIL 12, 2010 AT 2:00 PM EDIT

Kyllä te olette ehtineet! Mitä maailma vielä teille näyttääkään seuraavaksi?
-anne-

2. **Pirkko**

APRIL 14, 2010 AT 5:14 PM EDIT

Seuraavana vuorossa Ljubljana. Sitten Azorit. Mutta vähän olen ajatellut, että kun 100, minullakin, tulee täyteen, niin sitten voisi taas harrastaa jotain muuta. Tai “kerrata” hyväksi havaittuja paikkoja, kuten vaikka Gotlanti (tulee etenkin näin kesän alla mieleen), Lontoo, Sveitsi, New York ...

LUMI SULI

APRIL 14, 2010

Tänä vuonna viimeinenkin lumi suli etupihaltamme tänään 14.4. Itse asiassa siis, kun ajattelee miten paljon lunta tänä talvena on ollut, niin yllättävän aikaisin – parilta aikaisemmalta vuodelta olleiden muistiinpanojeni mukaan päivämäärät ovat olleet tyypillisesti (jos parista havainnosta vielä voi näin sanoa) 19.4. tai 21.4. Jonakin vuonna tosin jo 23.3. – ja jonakin vuonna lunta ei oikeastaan ollutkaan. Tänä vuonna – kuten kyllä aikaisempinakin vuonna – yritimme edesauttaa sulamista lunta hiukan levittämällä ja jo kun lunta tuli todella paljon, Lasse kuljetti sitä mereen!

IHAN HYVÄ MATKA SE OLI ...

APRIL 16, 2010 PSCHILDT 1 COMMENT

... mutta pakko poimia päivän Hesarin yhdestä pakinasta ote tähän, kun osittain osui niin kohdalleen Etelä-Amerikan matkaamme:

Kun matka räätälöidään liian valmiiksi, turistit alkavat suhtautua oppaisiin kuin esikouluikäiset hoitotäteihin. Tutulta näyttää myös esseen kuvaus siitä, miten miehet marssivat laivaan raskaat kameralaukut olallaan kuin matkalla sotaharjoituksiin, täynnä intoa kuvata ja videoida kaikki sen sijaan, että he keskittyisivät itse kokemukseen.

ONE THOUGHT ON “IHAN HYVÄ MATKA SE OLI ...”

1. **hoidokki**

APRIL 16, 2010 AT 10:31 AM

oliks teillä liian räätälöity matka siellä Olympia matkatoimiston kyydissä?

MATKAHISTORIAA

APRIL 24, 2010

Jatketaan seuraavan viikonlopun reissua odotellessa yhteenvetopuolella – eli miten aloitin maabongauksen (tosin alkuun en maabongauksesta ollut kuullutkaan enkä sitä ajatellut).

Ruotsi 1960-luvulla – vietimme kesää täysihoidolassa Ahvenanmaalla ja sieltä kävimme pienellä laivalla Kapellskärissä (ja taisimme kaikki lapset olla merisairaita tuolla matkalla).

(Oikealla tuo pieni Alandia-laiva)

Englanti 1970-luvulla – kielikurssilla.

Alankomaat, Sveitsi, Tanska, Portugali – isä työskenteli näissä maissa 70-luvulla ja matkustin hänen mukanaan / hänen luokseen silloin tällöin.
(Lissabonin tuliaisia keväällä 1973)

Ranska, Italia (ja Vatikaani) – Interrailin sijaan sain luvan matkustaa (yksin!) lentämällä (& asuen vanhempien varaamissa ja etukäteen maksamissa hotelleissa) kesälomalla 1974.

Ja sitten tulikin jo Lassen kanssa ensimmäinen yhteinen matka Kreikkaan kesällä 1976. Ja sen jälkeen seuraavat yhteiset matkat Neuvostoliittoon, Viroon, Ranskaan (ja Monacoon), USAan ja Meksikoon, Saksaan.

Vuoteen 2006 asti uusia maita kertyi kovin paljoa yrittämättä 1-4 uutta per vuosi. Viime vuosina sitten 5-10 maata – taitekohtana mm. purjeveneestä luopuminen.

KEVÄÄN ENSIMMÄINEN MERIHARAKKA 29.4.

APRIL 29, 2010

Tai siis ainakin ensimmäinen, jonka minä tänä keväänä Westendin rannassa näin. Puoli kuuta peipposesta ja västäräkistä vähäsen on ohitettu jo kauan sitten – pääskystä en vielä tänä keväänä tällä mantereella ole nähnyt.

VEHREÄ LJUBLJANA

MAY 3, 2010 PSCHILDT 1 COMMENT

Vietimme vappuviikonlopun Ljubljanassa – todellakin vaan viikonlopun, meno perjantai-aamuna ja paluu sunnuntai-iltana, mikä tähän pieneen kaupunkiin riitti ihan hyvin. Ilmat suosivat, välillä oli jopa lähes helteistä, 24 astetta ainakin, ja sunnuntaille luvattu kevyt sadekin alkoi vasta kun olimme jo lentokentällä.

Toukokuista Ljubljanaa jos yhdellä sanalla pitäisi luonnehtia, niin sanoisin, vihreä. Pari sanaa lisää: kaupungista löytyi hienosti taidetta vähän joka kulmalta – emmekä edes käyneet yhdessäkään museossa! (Piti oikein matkakuvienkin kasata kahdeksi albumiksi, toinen tavallisille [turistikuville](#), toinen [taiteelle](#).)

Vajaassa kolmessa päivässä ehdimme kiertää ihan hyvin “tärkeimmät” nähtävyydet, sillat, linnan ja jopa Tivolin puiston. Arkkitehti Jose Plecnikin töistä näimme ainakin kolmoissillan ja kansalliskirjaston. Kävelimme jopa katsomaan pätkää vanhaa kaupunginmuuria. Ja aikaa riitti vielä istuskella ulkona ravintoloissa ja kahviloissakin – sää kun suosi. Ostoksia teimme vain hiukan perjantaina – kaupat olivat kiinni niin lauantaina kuin sunnuntaina, joten kaupungin uudet, isot ostoskeskukset jäivät katsastamatta, Lassen iloksi!

Hotellimme, [Central](#), sijaitsi mukavasti pari korttelia rautatieasemalta, jonne pääsi 5 euroa nuppi bussilla lentokentältä. Ja hotellilta kolmoissillalle oli ehkä 3 korttelia, ja matkalla hotellilta lähes mihin suuntaan tahansa saattoi ihailla kauniita Art Nouveau -fasadeja.

Ihan mukava vappu – ilman suomalaiskansallista vappuremua!

ONE THOUGHT ON “VEHREÄ LJUBLJANA”

1. [Tiia](#)

[MAY 7, 2015 AT 1:01 PM](#)

Hienoja kuvia kyllä, etenkin tuo Bamberg-rakennus on todella upea, värikäs! Kaupunkitaide on kyllä kiinnostavaa Sloveniassakin.

VÄLIPALAJUTTU

[MAY 13, 2010](#)

Vaikka tämä blogi viime aikoina onkin aikaisempaa selkeämmin “profiloitunut” matkailublogiksi, niin matkojen puutteessa (seuraava viikonloppureissu vasta kuukauden päästä) hiukan ruokajuttuja.

Espanjalaiseen ruokaan keskittyvällä ruoanlaittokurssilla syksyllä ihastuin, hetkeksi ainakin, kurssilla olleeseen chorizo-juustotortillareseptiin ja jotta saisin sen tehtyä loppuun asti oikein, myös juuston sulattaminen uunissa grillivastuksen alla lopuksi, niin investoin Tefal Ingenio Induction -paistinpannusettiin (24cm ja 28cm kahvatonta paistinpannua ja yksi irroitettava kahva) – pannun kun ilman kahvaa voi hyvin laittaa uuniin.

Samainen pannu mahdollisti sitten myös Tarte Tatinin teon – kun HS julkaisi reseptin jokin aika sitten, niin innostuin kerran tekemään senkin, ja se onnistuikin sen verran hyvin, että täytynee tehdä se(kin) joskus uudelleenkin.

Syksyisen ruoanlaittokurssin innoittamana kävimme nyt keväällä myös intialaiseen ruokaan keskittyvällä yhden illan ruoanlaittokurssilla, jossa opimme ainakin tekemään Naan -leipää.

Pari muutakin reseptiä vaikutti ihan hyvältä, mutta kotiloissa emme vielä ole päässeet niitä testaamaan, kun ensin pitäisi käydä ostamassa n. 10 maustetta lisää, ennen kuin pääsisi edes alkuun ... Mutta ehkä tässä jonain viikonloppuna.

ETELÄ-AMERIKAN MATKAN JÄLJILTÄ VIELÄ

MAY 23, 2010

Matkan innoittamana olemme "löytäneet" muutaman Chileen ja Argentiinaan sijoittuvan kirjan ja elokuvan.

Katseeseen kätkeyty ([El Secreto de sus ojos](#)), vuoden 2009 parhaan vieraskielisen elokuvan Oscar-voittaja, on niin jännityselokuva kuin rakkauselokuva – ja lisäksi kuvaus Argentiinan historiaa. Elokuva piti ehdottomasti katsojansa otteessaan koko ajan – ja yllätti vielä lopuksi. Ehdottomasti katsomisen arvoinen!

Heikki Hiilamon kirja Kuoleman listat kertoo Chilen sotilasvallankaappauksesta vuonna 1973 suomalaisten Chilessä silloin vaikuttaneiden diplomaattien näkökulmasta – miten pelastettiin jopa 2500 ihmisen henki.

Elokuvan [Musta neilikka](#), joka kertoo miten ruotsalaiset samassa tilanteessa auttoivat chileläisiä, olin nähnyt aikaisemminkin, mutta nyt sekin piti etsiä uudelleen esille!

NAISTEN KYMPPI 30.5.2010

MAY 30, 2010

Sen kunniaksi, että tänään juoksin Naisten Kympin 20:n kerran, niin kokosin pienen [kuvakavalkadin](#) näiden vuosien varrelta, siis vuosilta 1987 – 2010 (muutamana vuonna on ollut muuta tekemistä toukokuun viimeisenä sunnuntaina).

Näille sivuillekin on jo tullut dokumentoitua [useampia Naisten kympejä](#), jos toukokuun säätila (mm.) aikaisempina vuosina kiinnostaa ... tänä vuonna oli pääosin aurinkoista, mutta mukavan viileää. Pari vesipisaraakin tuli, mutta ei nyt oikeasti satanut.

YHDEN PÄIVÄN AUTOLOMA ENGLANNISSA

JUNE 14, 2010

Helmikuun alussa kuolleen englantilaisen ystävättäreni puoliso, kapellimestari, järjesti kuluneena lauantaina Chrisin muistolle omistetun [konsertin](#) Lontoon lähellä Berkshiressä Douai Abbey -luostarin kirkossa. En matkustanut hautajaisiin helmikuussa, mutta nyt viikonloppumatka Englannin alkukesän vehreyteen tuntui hyvältä ajatukselta.

Lensimme iltalennolla perjantaina Heathrowhin, yövyimme lentokenttähotellissa ja jatkoimme matkaa lauantai-aamuna autolla reittiä Heathrow – Upper Heyford – Bicester – Berkshire – Heathrow.

Upper Heyfordin pienessä kylässä kävimme ystävättäreni haudalla, [Bicesterissä](#) vietimme iltapäivän Outlet -kaupoissa, lähinnä koska aikaa ennen illan konserttia oli reilusti, mutta myös, koska ystävättäreni, ihan sen lähellä asuessaan, sitä muutaman kerran minulle suositteli, mutten koskaan tätä ennen ollut siellä sitten kuitenkaan tullut käyneeksi. Ostossaalis tosin jäi laihaksi: muutama t-paita/toppi ja lippalakki (DNKY), mutta tarjontaa toki oli runsaasti.

Bicesteristä lähdimme hyvissä ajoin ajamaan etelään Berkshireen, ajatellen, että n. 60 km:n matka taittuu tunnissa, mutta syystä tai toisesta ruuhkat Newburyn ja Readingin välisellä tiellä olivat sen verran pahat, että aikaa kului n. 1½ tuntia – sentään ehdimme konserttiin.

Konsertin ohjelmistossa oli useita kappaleita, jotka oli sävelletty tilanteessa, jossa joku läheinen on juuri kuollut ja lisäksi Janet kappaleita esitellessään kertoi myös miten ne liittyivät Chrisin elämään, esimerkiksi kertomalla, että Song for Athenessa [Chris](#) oli laulanut alttosoolon aikaisemmin kuoron sitä esittäessä.

Matka Berkshiressä takaisin Heathrowhin sujuihin sitten jo pimeässä illassa ruuhkitta ja takaisin hotellilla olimme hiukan ennen puoltayötä. Ajaminen sujui (Lasselta) kommelluksitta Garminin opastamana – ilman navigaattoria isoista moottoritieristeyksistä tai pienen pienistä kyläteistä tuskin olisimme selvinneet! Sunnuntai-aamuna kävimme palauttamassa vuokra-auton ja kotiin palasimme jo iltapäivän lennolla.

Pidennetyt viikonloput Euroopassa ovat tänä keväänä jotenkin muuttuneet pelkiksi viikonlopuiksi: vappuna olimme reissussa perjantai-aamusta sunnuntai-iltaan ja nyt vain perjantai-illasta sunnuntai-iltaan.

JUHANNUSTILASTOJA

JUNE 26, 2010

Yritimme eilen, juhannusaattona, muistella, että mitä me teimme viime juhannuksena ja pienen miettimisen jälkeen tulihan se sieltä: olimme Kroatiassa.

Sen jälkeen innostuin kelaamaan taaksepäin 10 edellistä juhannusta ja pääsin seuraavaan tulokseen: 2 juhannusta siskon mökillä, 2 juhannusta purjehtimassa, 2

juhannusta Iirislahdessa ja 4 matkoilla: Berliini 2003, Barcelona 2005, Saarenmaa 2007 ja Kroatia 2009.

Joku lehti väitti juhannuksen alla, että keskivertosuomalainen ajaa 118 km mökille ja syö makkaraa ... no, on meilläkin joinakin juhannuksina ehkä löytynyt mökiltä tai veneestä makkaraakin.

(Tämän juhannuksen vietimme Iirislahdessa – ja nuorimman kummityttäreemme Petran konfirmaatiojuhlissa sunnuntaina Turussa.)

AZORIT

[JULY 13, 2010](#) [2 COMMENTS](#)

(Klikkaa kuvaa niin näet lisää kuvia.)

Vietimme ensimmäisen kesälomaviikkomme Azoreilla Suomen helteitä paossa (Azoreilla lämpötila oli melko tasaisesti 23 astetta, useimpina päivinä aurinkoista, mutta myös ajoittain pilvistä, jopa muutama lyhyt sadekuuro).

Azoreille matkustimme Hispanian pakettimatalla Ponta Delgadaan – helpoin tapa päästä sinne. Sao Miguelin saaren lisäksi vierailimme Faialin saarella Hortan kuuluisaan satamaan tutustuen. Ponta Delgadan ja Hortan väli lentäen oli n. 50 minuuttia.

Sao Miguelilla kävimme valasretkellä – aika reipasta menoa nopealla kumiveneellä Atlantilla n. 3 tuntia, vaikka maininki varmaan oli rauhallisemmasta päästä. Käyttämämme retkijärjestelijä [Futurismo](#) takaa, että jotain näkyy – muuten saa rahat (50 euroa per henki) takaisin tai uuden retken ja me näimme useita kaskelotteja heti ensimmäisellä yrittämällä, eli taitaa Azorit olla maineensa veroinen valaiden tarkkailupaikkana. Valaiden löytäminen yritetään varmistaa myös käyttämällä rannalla olevia valastarkkailijoita, jotka kiikaroivat merelle koko päivän ja ilmoittavat sitten havainnoistaan veneille.

Saaren sisäosiin teimme pari retkeä, Furnaksen alueella kävimme katsastamassa kuumia lähteitä ja Terra Nostran puutarhan, erityisesti sen alueella olevan nuoruudenlähteen, jossa uiminen kuulemma nuorentaa 10 vuotta, joten palasimme siis Azoreilta reilusti nuortuneina! Furnaksen kraaterijärven lisäksi kävimme katsomassa

saaren länsiosassa Sete Cidadeksen alueella olevat kaksoisjärvet. Ja tietysti länsirannikolla olevat kivimuodostelmat, joissa ainakin matkamuistojen valmistajat näkevät munkin ja nunnia, joita sitten myydään patsaina tai likööripulloina jokaisessa kojussa.

[Hortassa](#) suoritimme onnistuneesti ystäviltämme saamamme tehtävän – tarkistaa onko Merenkulkijan yli kymmenen vuotta sitten sataman muuriin maalaama kuva vielä tallessa – ja olihan se. Satama-alue on kyllä aika uskomaton kokoelma siellä käyneiden purjeveneiden miehistöjen tekemiä pieniä maalauksia: niitä on tuhansia ja myös suomalaisia useita kymmeniä. Nytkin näimme Hortan satamassa yhden suomalaisveneen. Hortassa kävimme myös Cafe Sportin yhteydessä olevassa Scrimshaw -museossa, jossa oli todella iso kokoelma valaan luuhun tehtyjä miniatyyritaideteoksia. Peter Cafe Sport kahvila on instituutio, yli 100 vuoden ajan se on toiminut veneilijöiden tietotoimistona Hortassa – nykyinen omistaja taitaa olla saman suvun neljäs kahvilanpitäjä, joka tekikin meille itse oikein hyvät cappuccino- ja teeannokset. Ponta Delgada kaupunkina on aika pieni, mutta kaikki tarpeellinen löytyy, riittävästi kahviloita ja ravintoloita, uimala (muttei uimarantaa) ja muutama pieni ostoskeskus (shoppailemaan toki ei keskelle Atlanttia kannata lähteä). Hedelmätorilta saattoi kuitenkin ostaa vaikka makeita azorilaisia ananaksia. Käveleminen kapeilla kaduilla, etenkin kapeilla jalkakäytävillä oli välillä melkein haasteellista, mutta rantakadulla riitti tilaa.

2 THOUGHTS ON “AZORIT”

1. [Heidi / Maailman äärellä](#)

[JUNE 2, 2016 AT 9:30 PM EDIT](#)

Pitääpä itsekin lähteä valasretkelle! Havaijilla olen nänyt valaita rannalta käsin, mutta tällaisella valasretkellä en ole käynyt koskaan. Meidän hotelli on muuten Furnaksen alueella, joten ehkäpä käyn sitten joka päivä pulahtamassa nuoruuden lähteisiin ja palaan rutkasti nuorentuneena takaisin Suomeen :D.

2. [Pirkko / Meriharakka](#)

[JUNE 6, 2016 AT 12:13 PM EDIT](#)

Kiitos Heidi! Me vitsailtiin tuosta nuoruuden lähteestä, että mitenkähän tuo toimii, jos siellä käy parin vuoden välein, vaikka. Mutta kiva kokemus, vaikkakin vesi on ihan ruskeaa – ehkä kannattaa valita ei-ihan-paras uimapuku sille retkelle.

LÄHIMATKAILUA

[JULY 24, 2010](#)

Kesäloman ensimmäisen erän loput pari viikkoa vietimmekin sitten kotona – tai ainakin melko lähellä kotia.

Tänäkin kesänä meille tarjotui mahdollisuus purjehtia muutama päivä Saaristomerellä, käydä vanhoissa tutuissa paikoissa ([Pyytinkari](#), [Marholmsören](#)) ja yhdessä uudessakin

Merikarhusatamassa, Espskärissä (eteläisessä Iniössä). Sää ei ollut ihan suosineet – hellettä riitti, mutta tuulista oli hiukan pulaa.

Vuoden [ruorikuvat](#)

Espoossa verestimme vanhoja muistoja Pohjois-Tapiolassa asumisen ajoilta kävelemällä (helteessä) pitkospuita pitkin Otaniemestä Villa Elfviin ja takaisin. Ja yhden helteisen iltapäivän vietimme [Isossa Vasikkasaarella](#).

Tallinnassa kävimme lounaalla yhtenä päivänä – ravintola Ribe tuntui jonkun lehtijutun perusteella kokeilemisen arvoiselta ja ihan hyvän lounaan siellä nautimmekin (helteessä).

Siinä se sitten menikin, Pirkon kesäloma, tältä erää – seuraava erä sitten syyskuun alussa, Välimerellä.

KESÄKIRJOJA

AUGUST 1, 2010

Kesäloman jäljiltä vielä hiukan yhteenvetoa kesälukemistostani.

Luettujen kirjojen pinossa näyttää tänä kesänä olleen vanhojen suosikkieni uusia/uudehkoja kirjoja, kuten esimerkiksi Danielle Steelin Honor Thyself (selviytymistarina onnettomuuden jäljiltä, enimmäkseen Pariisista), Nicholas Sparksin The Last Song (nuoren tytön ja syöpään kuolevan isän tarina), Nancy Thayerin [Summer House](#) (tahtoo Nantucketiin) ja Alexander McCall Smithin Double Comfort Safari Club (tahtoo Botswanaan).

[Naisten etsivätoimisto nro 1](#) on toki tänä kesänä kuulunut myös televisiosta seurattaviin ohjelmiin.

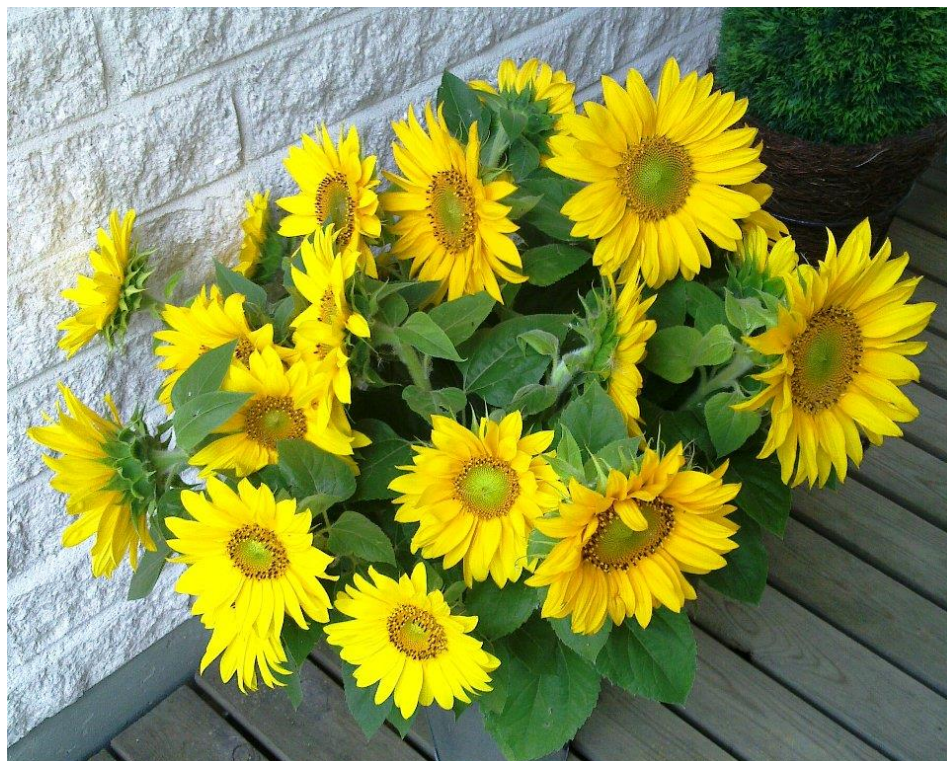
Uusia tuttavuuksia oli C J Boxin Three weeks to say goodbye ja Lisa Genovan Still Alice. C J Box tarttui matkaan joltain lentokentältä, mutta tarina ei vakuuttanut – miehet tuntuvat aina tarvitsevan väkivaltaa viimeistään loppukohtaukseen. Lisa Genovan Still Alice sen sijaan oli pitkästä aikaa kirja, joka oli pakko lukea lähes yhdeltä istumalta – seurata sivu sivulta hienovaraista kuvausta siitä, miten suhteellisen nuorena Alzheimerin tautiin sairastunut Alice menettää pala palalta toimintakykyään.

Loma loppui lukemisten osalta hiukan kesken: jonoon jäi vielä mm. Dan Brownin Lost Symbol ja Anna Janssonin Först när givaren är död (Anna Jansson taitaa olla noin ainoa dekkarikirjailija, jolta olen lukenut useamman kirjan).

Ja mainittakoon tässä samalla, kun tämä juttu kategoriaan Kulttuuri tuli liitettyä, että elokuun suunnitelmissa olevat kulttuuritapahtumat ovat U2:n konsertti ja Espoon teatterin Esitystalous -näytelmä.

KESÄ JATKUU ...

AUGUST 8, 2010

Tänään lyhyellä asiointimatalla käydessämme auton mittari näytti 30,5 astetta. Eli vaikka töihin paluustani on jo pari viikkoa ja ollaan jo elokuussa, niin vielä tarkenee, Espoossakin.

Eilen kävimme pyöräillen Tapiolassa ja päädyimme kokeilemaan Sevillan tapas-tarjontaa, mutta se ei vakuuttanut. Annos oli jotenkin kuiva – ja sen saaminen kesti kauan.

Samaisella retkellä pysähdyimme kuitenkin matkan varrella olleelle auringonkukkapellolle ja keräsimme kesän ensimmäisen kimpun itsepoimittuja auringonkukkia – nämä ovat niin paljon parempia kuin lähiseudun kukkakaupoista tai -kojuista ostetut, että viis kuivista tapaksista!

VORMÖN SAARELLA TÄNÄKIN KESÄNÄ

AUGUST 16, 2010

Myös tänä kesänä vietimme yhden viikonlopun kesämökillä – Nokian mökissä (tällä kertaa numero 16) Vormön saarella Inkoossa. Sää suosivat taas kerran – lauantai-aamun ukonilmakin ohitti Vormön jo ennen kuin edes heräsimme ja muuten oli vähintäänkin poutaa, enimmäkseen hellettä.

Kun saarella on rajallinen määrä tekemistä, niin huomasimme, että kovin tasan tarkkaan tämän kesäinen viikonloppu saarelle muodostui samanlaiseksi kuin [viimekesäinen](#): Kävelimme saaren poikki ja näimme peuran (kuten 2009), soudimme saaren ympäri (tasan samassa ajassa kuin 2009, 1t40min), kävimme Kalamajan saunassa ja katsoin DVD:llä Numb3rs-sarjaa (2009: kausi 3, 2010: kausi 5). Mökki sentään oli toinen, Lassen lähellä asuva kaveri kävi kylässä lauantai-iltana ja sunnuntaina kiipesimme korkealle “näköalakalliolle”. Saunalla oli uusi taideteos, Eveliinan mökki (tai sitten emme vaan huomanneet sitä 2009) ja polku saaren poikki oli muuttunut metsätyökoneiden jäljeltä aika lailla toisen näköiseksi.

Helteestä huolimatta kiipesimme läheiselle korkealle kalliolle – tässä näköala satamalahteen

Kristina Brahe kulki Vormön ohi tänäkin kesänä

Sinilevää Vormön rannoilla elokuussa 2010

KIRJAT, JOTKA MUUTTIVAT MAAILMAA

AUGUST 22, 2010

Tutustuin (päällisin puolin) Andrew Taylorin kirjaan Kirjat jotka muuttivat maailmaa.

Osa listalle mahtuneista 50 kirjasta olivat sellaisia, että itsekin olisin lyhyelläkin miettimisellä sijoittanut ne sille (Valtio, Raamattu, Koraani, Kansojen varallisuus (Adam Smith), Kommunistinen manifesti, Lajien synty, Työllisyys, korko ja raha (Keynes), 1984 ja Hiljainen kevät).

Osa yllätti – joskin olen samaa mieltä, että ovat varmasti olleet merkittäviä uutuuksia aikanaan (Geographia ja Atlas, Englannin kielen sanakirja, Puhelinluettelo).

Galileo Galilein, Isaac Newtonin ja Albert Einsteinin teokset tuntuivat myös kuuluvan joukkoon, samoin kaunokirjallisuuden puolelta William Shakespeare, Johann Wolfgang von Goethe, Charles Dickens, Leo Tolstoi ja miksei Jane Austenkin.

Uusin listalle päässyt kirja oli vuodelta 1997 – Harry Potter ja viisasten kivi – historiassa lienee aina vaikeaa nähdä selkeästi ilmiöiden vaikutusta maailmaan ennen kuin on kulunut riittävästi aikaa.

Joitakin minulle ihan outojakin kirjoja oli listattu, esimerkiksi Afrikkaa siirtomaavallan aikana kuvanneen chinua Acheben teos Läsä oli hajaannus.

KESÄTAPAAMINEN KAARINASSA

AUGUST 29, 2010

Schildt-suvun veljekset (ja Eira) olivat taas kerran kaikki koolla, tällä kertaa Kaarinassa Pekan ja Eilan luona. Mukana olivat toki myös puoliset, Gurlia lukuunottamatta, joka oli jäänyt Karlstadiin pitämään huolta Stefanin kissoista. Ja Pekan lapset ja osittain lapsenlapset, Sirkku ja Kai-Pekka, Tyko, Tuomas ja Roni.

[Edellisestä kerrasta Muurlassa](#) olikin vierähtänyt jo neljä vuotta.

Tällä kertaa hiukan koleasta syysäästä huolimatta Kaarinassa viihdyttiin niin pihalla kuin sisällä nauttien Eilan tarjoilusta ja muisteltiin tapahtumia lähes 100 vuoden aikajänteellä Honkajoelta, Porista, Turusta ja Nauvosta.

KAUSI VAIHTUU

SEPTEMBER 6, 2010

Kai se vähitellen on uskottava, että kesä Suomessa kääntyy syksyksi: caprihousuista ja paljaista sääristä pitää siirtyä täyspitkiin housuihin ja etsiä kenkiin sukat ... lauantaina kävin katsomassa Glorian (syys)muotinäytöksen Korjaamolla ja kiertelin samalla matkalla kaupoissa syys/talvitakkeja etsien. Muotinäytöksen kohokohtia olivat Lenita Airiston esiintyminen yhtenä malleista – ja kettutyttöjen lyhyeksi jäänyt yritys sabotoida turkisten esittelyä.

Kausi vaihtuu myös televisiosarjoissa – jo kahden kesän perinteellä olen tänäkin kesänä katsonut (DVD:ltä) yhden kauden Numb3rs -sarjaa ja sunnuntaina pääsin viidennen kauden loppuun. Kuudetta kautta (ja Charlien ja Amitan häitä saakin sitten vielä odottaa seuraavaan kesään, veikkaisin – ja koko sarjahan päättyi sitten kuudenteen kauteen, eli “perinne” ei tule elämään yli kolmea kesää. Myös espanjanopintojen tueksi (?) seuraamani [Naapureina Madridissa](#) päättyi – onneksi, sillä espanjan kurssin taas alettua ei sen seuraamiseen enää olisi riittänyt aikaa edes viikonlopuista. Siinä missä pidän Numb3rs -sarjasta sen matematiikka/tiedekytkenän kautta, niin tämä toinen “kesäsarja” oli kyllä sen verran hölmö, että ilman kieliliittymää sitä ei kyllä olisi jaksanut seurata.

Televisiosarjojen ohella tähän samaan yhteyteen toinenkin kulttuuriin liittyvä kommentti. Harvinaista kyllä, niin päädyin jättämään äskettäin kesken [Jodi Picoultin](#) kirjan Handle with Care. Jollain lentokentällä joskus innostuin hänen kirjaansa My Sister’s Keeper, joskaan sekään ei sitten ihan lunastanut takakantensa lupausa ja ajattelin kokeilla vielä tämän toisen kirjan verran, mutta jotenkin sen 550 sivun lukeminen alkoi jo 200 sivun kohdalla tuntua niin väkinäiseltä, että päätin, että tutustuminen tähän kirjailijaan – joskin ilmeisen suosittu ja tuottelias – jää minun osaltani tähän. Etenkin kun uusin Robin Cook -kirja ([Cure](#)) odottaa jo lukemistaan!

VIKKO VÄLIMERELLÄ

SEPTEMBER 10, 2010

Tulevan viikon vietämme tutustuen [Kristina Cruises](#) -varustamon [uuteen laivaan](#) – ja läntisen Välimeren moneen kohteeseen. Niistä uusia meille ovat Menorca ja Ajaccio – ja Gibraltar Pirkolle ja Vatikaani Lasselle.

KRISTINA KATARINALLA LÄNSI-VÄLIMERELLÄ

SEPTEMBER 19, 2010

Kuvalinkki päivitetty 26.9.2010. Matkakertomus lähipäivinä ...

Gibraltar: apinat olivat oikeasti nopeita nappaamaan mahdollisen ruuan
Barcelona: omatoimiretki [Montserratin vuorelle](#) ja aina yhtä ihana kauppahalli
Menorca: Binibecan uusvanha lomakylä
Cagliari: La Rinascenten tavaratalon edessä sulassa sovussa "kerjäävät" kissat ja hiiret
Rooma: kaikki [päänähtävyydet](#) vähintään bussin ikkunasta päivässä – aika suoritus!
Livorno: pizzalla Italiassa
Ajaccio: Korsikan rallin maisemissa nugaata maistelemassa
Kristina Katarina: enemmän vanhaa ruotsinlaivaa kuin Kristina Reginaa
"Sata maata" -bongauksen saldot: Lasse 97, Pirkko 89.

P.S. Iltasanomien vuoropäällikkö Merja Mähkän [Sata maata -blogi](#) on ihan kivaa luettavaa, jos matkailusta on kiinnostunut.

KRISTINA KATARINA

SEPTEMBER 27, 2010

Syyskuiseen risteilyymme liittyen muutama kommentti uudesta [Kristina Katarina -laivasta](#).

Tai siis laivahan ei ole ihan uusi – vaan vanha laiva, joka on remontoitu uudelle varustamolle uuteen käyttöön. Laivaa voisi luonnehtia, että se oli kuin hiukan vanhempi ruotsinlaiva: keskitason hytit (Antonia-luokka) olivat tasan samanlaisia kuin ne ainakin 80-90 -luvuilla tapasivat olla Helsinki/Turku –Tukholma välillä – eli ahtaita, kahden hengen viikon vaatteet ja muut tavarat mahtuivat juuri ja juuri kaappeihin ja laatikoihin ja matkalaukut pyysimme saada muualle säilöön, kun niille ei hytistä paikkaa tuntunut löytyvän. Alasängyt olivat tässä hyttityypissä kiinteästi erillään (sänkyjä ei saanut yhdistettyä) ja yläsängytkin paikallaan (tosin ilman patjoja ja seinälle käännettyinä). Kylpyhuonetta ei ollut taidettu isommin remontoidakaan – esimerkiksi hiustenkuivaajan ilmaletku rapisi murusiksi käteen.

Yleisiin tiloihin sen sijaan oli panostettu – siltä osin lähinnä jäimme kaipaamaan vanhan Kristina Reginan vaaleaa ja toimivaa luentosalia – iltaravintolan käyttäminen päivällä infotilaisuuksiin ja luentoisiin ei oikein toiminut.

Ravintoloiden tarjonta oli, ei nyt yleistä (kansainvälisten risteilyjen tapaan) mutta riittävää. Aamupalalla, jos halusi kahvileipää, niin sitä ei nyt ihan aina riittänyt, mutta pääosin homma toimi. Useimmiten söimme alkuillasta Bistrossa, jos maissa syöminen oli jäänyt vähäisemmäksi – pöytävarausten kanssa pelleily ei innostanut sen enempää kuin tylsän tuntuinen buffet-illallinenkaan. Ja useimmiten Bistro toimi hyvin – mitä nyt kerran kanagorgonzolapastasta oli kana unohtunut, mutta hyvitykseksi saimme sitten jälkiruuat.

Myös hytin siivouksen saimme muutamalla huomautuksella loppumatkan ajaksi jo toimimaan...

Uudelle Spa-kokonaisuudelle sen sijaan antaisin täydet pisteet – ainakin mukavalle kosmetologille, jonka palveluista testasin niin jalka- kuin käsihoidon. Kuntosalikin oli riittävä oikeaan kuntoiluun, tosin vielä voisi panostaa hiukan: tarjolle pyyhkeitä ja ohjelmaa salilla jo olevaan televisioon musiikki- tai matkailuaiheisten DVD:iden muodossa.

Retkille osallistuimme Menorcalla, Civitavecchiassa (Rooma) ja Ajaccioissa ja ne olivat ihan ok – laivan vaihto ei ollut retkitoimintaan vaikuttanut.

Yhteenvetona – mielestämme uusi laiva oli melkein ok – ei ylellinen, mutta tasoltaan viikon matkalle ainakin ihan riittävä – ja osa asioista varmaan korjaantuu vielä paremmalle tasolle, kunhan laiva ehtii olemaan liikenteessä vähän pitempään – olihan tämä vasta laivan toinen tai kolmas risteily.

Omalta osaltamme emme ehkä hetimiten palaa tälle laivalle, mutta enemmänkin siksi, että laivan risteilyreitit eivät enää meille juurikaan tarjoa uutta nähtävää, kuin siksi, että olisimme uuden laivan huonoksi havainneet. Mutta jos palaamme, niin mahdollisuuksien mukaan valitsisimme esimerkiksi Regina-luokan hytin.

Voit halutessasi myös lukea [matkakertomuksemme](#) tai [katsoa kuvia](#) risteilyltä.

GIBRALTARILTA AJACCIOLE

SEPTEMBER 27, 2010

Siyskuun toisella viikolla risteilimme läntisellä Välimerellä – ja ensimmäistä kertaa Kristina Cruises –varustamon uudella [Kristina Katarina](#) –laivalla. Risteilyn valitsimme (kuten [edellisen Kristina Regina –risteilymme](#)kin) meille sopivan reitin takia, emme niinkään laivan tai varustamon, joskin olihan uuteen laivaankin tutustuminen ihan mielenkiintoista.

Matka alkoi Gibraltarilta, jonne saavuimme lauantaina sen verran ennen laivan lähtöä, että ehdimme käydä katsomassa apinat (lienee melkein paikan päänähtävyys) ja samalla ihailemaan näköaloja kaupungin ja sataman yli.

Gibraltarilta matka jatkui Barcelonaan – ja tämä väli olikin sen verran pitkä, että sunnuntai vietettiin kokonaan merellä ja Barcelonassa olimme perillä vasta maanantai-aamuna. Sunnuntain viihdykkeeksi laivalla oli mm. joitakin luentoja Katalonian historiasta ja Barcelonan nähtävyyksien esittelyä – ja jopa espanjan kielen alkeiskurssi sangrialla höystettynä. Myös aurinkokansi olisi ilman luentojakin viihdykkeeksi riittänyt.

Barcelonassa teimme omatoimiretken (taksi, juna, kaapelivaunu, juna, metro) [Montserratin](#) kylään, kävelimme La Ramblaa Katalonia –aukiolta rantaan ja katsastimme rannan uuden Mare Magnumin alueen.

[\(Barcelonassa vietimme myös Sadun ja Anssin kanssa juhannuksen kesällä 2005.\)](#)

Tiistai-aamuna laiva olikin sitten jo Menorcalla, Mahónin kaupungissa. Menorcalla osallistuimme retkelle, jolla pääsimme kätevästi näkemään saarta hiukan enemmän: Fornellsin kalastajakylä, saaren korkein kohta Monte Toro, megaliitit (taulit) ja jännä uusvanha Binibecan lomakylä. Siis uusvanha siten, että ihan uusi kokonaisuus loma-asuntoja oli rakennettu vanhaan tyyliin, jopa kylän kirkontorni (vain torni, ei kirkkoa), oli olemassa vain ulkonäön vuoksi. Saariretki sitten toki toisaalta tarkoitti, että Mahónin kaupunki jäi vähemmälle, mutta eipä kai tuo haitannut. Menorcalla muuten tuuli – taitaa tuulla aina enemmän tai vähemmän.

Espanjan jälkeen olikin sitten vuorossa Italia, ensin Sardinia (jossa tätä ennen olin käynyt vain parin päivän [työmatkalla](#)) ja Cagliari. Täällä otimme Menorcan retkipäivän jälkeen rennosti ja kiertelimme vaan hiukan kaupungin katuja, kauppoja ja kahviloita omatoimisesti. Ihan mukavan tuntuinen kaupunki – ja ilmat suosivat, kuten koko matkalla: aurinko paistoi ja lämpötila oli yli 20, mutta alle 30 astetta, eli tarkeni, muttei ollut turhan kuuma (paitsi Roomassa, jossa helle hiukan haittasi).

Yhden ”välipäivän” jälkeen oli sitten vuorossa risteilyn rankin päivä: aamulla rantautuminen Rooman satamakaupunki Civitavecchiaan klo 10, sieltä retkibussilla Roomaan ja noin Rooman kaikki [nähtävyydet](#) yhdessä päivässä: Pietarinkirkko (Vatikaani), Colosseum ja bussin ikkunasta Circus Maximus, Forum Romanum, Constantinen riemukaari, Piazza Bocca Della Verita, Castel S. Angelo ja Enkelten silta, Vittorio Emanuele II:n monumentti, S. Maria Maggiore ja Lateraalikirkko. Lopuksi jalkauduimme Piazza Navonalle, josta vielä kävelimme reitin Pantheon – Fontana di Trevi – Espanjalaiset portaat – hengästyttävää ehkä, mutta Pirkko oli kaupungissa käynyt aikaisemmin ja Lasse ei ole koskaan ollut Italia-fani. Mutta myönnettäköön, kyllä Rooma on omalla tavallaan vaikuttava, historiaa joka kadunkulmassa ja monessa kerroksessa.

Civitavecchiasta laiva jatkoi matkaa illalla n. klo 22 – ja seuraavana aamuna olimmekin sitten Livornossa, josta olisi päässyt retkelle Pisaan, mutta kun se oli jo aikaisemmin tullut nähtyä, niin jätimme väliin, ja pidimme taas välipäivän – päivän kohokohtana aitoitalialaiset pizzat.

Livornon jälkeen vaihtui taas maakin ja paluulauantaiaamuna rantauduimme Korsikan Ajaccioon, jossa osallistuimme retkelle, joka vei meidät [Korsika-rallin](#) hurjiin maisemiin ja nugaatehtaalte, mutta aikaa jäi myös kivasti Ajaccion kaupunkiin ja [Napoleon Bonaparten](#) patsaan ihasteluun.

Laivan paluufossa kertoivat, että Ajaccion kenttä on pieni, eikä kentällä oikeaan paikkaan löytäminen ole vaikeaa. Mutta pienellä kentällä on myös pieni kapasiteetti ja kaksi Finnairin tilauslentokonetta normaalin liikenteen lisäksi puolen tunnin välein

ruuhkautti niin lähtöselvityksen kuin turvatarkastuksen siten, että jonoissa vierähti lähes pari tuntia.

Mutta kyllä sieltä lopulta kaikki Helsinki-Vantaalle onnellisesti pääsivät!

Risteilykuvia voit halutessasi katsella [täältä](#).

HELSINGISTÄ KAPKAUPUNKIIN

OCTOBER 2, 2010

Ex-kollegani on puolisonsa kanssa matkalla autolla pohjoisesta etelään. Siinä missä me viikon-parin reissuilla ehdimme nähdä päällisin puolin jonkun kaupungin tai saaren – tai risteilyllä vaikka Rooman yhdessä päivässä – niin taitavat Suvi ja Sami tutustua Afrikkaan tällä reissulla melko perusteellisesti!

LUONTORETKELLÄ

OCTOBER 10, 2010

Matkailupuolella on vaihteeksi hiukan hiljaisempaa – seuraavaan matkaan on vielä 3 viikkoa – joten välillä pari syksyistä kuvaa Espoon Leppävaarasta:

(Ristilukin vain kuvasimme varovasti – pelkästä kuvan ottamisesta ei liene ole tiedossa huonoa onnea!)

P.S. Vuoden 2010 Vuoden Luontokuvan [sarjavoittajat](#) on jo valittu. Vuoden luontokuva valitaan 17.10.

MATKAILUELOKUVIA :-)

OCTOBER 17, 2010

Kun keskimäärin olen käynyt elokuvissa – siis oikeasti elokuvateatterissa – 2..3 kertaa vuodessa viime vuosina, niin 2 kertaa samassa kuussa on varmasti ennätys pitkään aikaan!

Alkukuusta kävimme molemmat katsomassa uuden Wall Street -elokuvan: [Wall Street – Money Never Sleeps](#) ja viime viikolla kävin työkavereiden kanssa katsomassa uuden

Julia Roberts -pätjän: [Eat, Pray, Love](#).

Wall Street -elokuva houkuttelee harkitsemaan taas kerran vierailua New Yorkiin, elokuvassa käytetään paljon kaunista ilmakuvaa kaupungista. Eat, Pray, Love taas näyttää Italiaa, Intiaa ja Balia. Roomassahan kävimme juuri pikavisiitillä – mutta elokuvan kuvaamaan italialaisesta ruuasta nautiskeluun ei päiväretki tietenkään riittänyt. Intia-osuus oli hiukan kliseinen – länsimaalaiset haluavat “valaistua” ja parhaitenhan se sujuu kuuraamalla jonkun luostarin lattioita. Balin maisemat taas hiukan houkuttivatkin – Bali kun on vielä näkemättä, Indonesia-“pisteemme” on vaan välilaskusta Djakartassa vuodelta 1997.

P.S. Vuoden 2010 Luontokuva -kilpailun voitti sitten ex-kollegani Pekka Tuurin kuva [Kohti valoa](#).

MATKAILUKIELIÄ

OCTOBER 24, 2010

Aloitimme syksyllä 2009 espanjan kielen opiskelun [Espoon aikuislukiossa](#) Tapiolassa (lukion lyhyt espanja, ns. B3-kieli). Viime syksyn ja talven aikana saimme suoritettua ensimmäiset kolme kurssia (PD1 – PD3). Helmikuussa jätimme opinnot, kun tiesimme olevamme matkoilla ison osan seuraavasta kurssista. Touko-kesäkuussa kävimme tutustumassa [Suomi-Espanja-seuran kurssitarjontaan](#) 5 viikon ajan – ajatuksena, ettei kaikki ehkä oppimamme unohtuisi ja tänä syksynä olemme sitten jatkaneet Tapiolassa. Syksyn ensimmäinen kurssi PD4 on jo onnellisesti takana (tenttikin suoritettuna!) ja nyt on menossa PD5: perfekti, subjunktiivi, pluskvamperfekti ja futuuri. Enää espanjankielen opiskelumme ei ole suoraan sidoksissa johonkin suunnitteilla olevaan matkaan, mutta onhan se sen verran laajalti käytössä oleva kieli, että varmaan sitä eri yhteyksissä tulee vastaan sen verran, että opinnoista on jotain iloa.

Kevättalvelle olemme alustavasti suunnitelleet ystäväpariskunnan kanssa matkaa portugalinkieliseen maahan – heistä toinen opiskelee jo portugalia matkaa varten ...

VIERAS PEKINGISTÄ

OCTOBER 29, 2010

Kolleegani Pekingistä, joka vetää karkeasti ottaen vastaavaa tiimiä siellä, kun minä Suomessa, vieraili tällä viikolla ensimmäistä kertaa Suomessa ja Keilaniemessä.

Vaikkakin olemme viimeksi kuluneen puolen vuoden aikana lähettäneet toisillemme sähköpostia, keskustelleet chatillä ja puhelimitse ja osallistuneet samoihin virtuaalikokouksiin, niin toki ihmisen tapaaminen henkilökohtaisesti tuo uuden ulottuvuuden suhteeseen. Henkilökohtainen tapaaminen oli myös sikäli antoisa, että kiinalaiseen tapaan kolleegani toi niin minulle kuin koko tiimillemme runsaasti tuliaisia Kiinasta tullessaan: teetä, keksiä ja makeisia taitaa riittää moneksi viikoksi!

Kiinan tiimissä on vielä tällä hetkellä muutama ihminen vähemmän kuin Suomessa, mutta jonkun vuoden kuluttua tilanne voi olla toisinkin päin.

Kolleegani on nuori nainen, ensimmäisessä työpaikassaan, mutta takana yliopisto-opinnot niin Pekingissä kuin Bristolissa. Opinnot Englannissa ovat hioneet myös englannin kielen taidon kohdalleen. Myös monet hänen tiiminsä jäsenistä ovat pitkälle koulutettuja ja osa käymistämme keskusteluista koskikin sitä, että kun olemme toistaiseksi siirtäneet enimmäkseen back-office tyyppisiä toimintoja Kiinan tiimille ja esimerkiksi kaikki prosessin kehittämiseen liittyvät työt tehdään vielä Suomessa, että Kiinan tiimin jäsenet kovasti toivoisivat myös haastavampia tehtäviä. Toki tähän liittyen sitten omat haasteensa tarjoaa Suomen tiimin huoli siitä, että mitä tehtäviä tänne sitten jää – mutta toisaalta ihan rutiinitehtävistä ei ole niin vaikea luopuakaan, ainakin jos tilalle on tarjota hiukan vaativampia ja vaihtelevampia tehtäviä.

Keskustelimme myös mahdollisuudesta ottaa joku Kiinan tiimin jäsenistä Suomen tiimiin muutamaksi kuukaudeksi hankkimaan lisää osaamista Kiinaan ja tuomaan myös lisää ymmärrystä sikäläisen tiimin tavasta työskennellä Suomeen – ja kuulemma jokainen Kiinan tiimin jäsen olisi vapaaehtoinen tällaiseen mahdollisuuteen!

Mutta se töistä tältä erää – kiinalainen kolleegani lähti viikonlopuksi Tukholmaan ja me lähdemme huomenna minilomalle minivaltioon, Andorraan!

ANDORRA

NOVEMBER 3, 2010

Kävimme Andorrassa – Länsi-Euroopan matkailukartallemme kun oli jäänyt ikävänvalkoinen täplä Pyreneiden vuoristoon.

Lensimme Barcelonaan lauantai-iltana, vuokrasimme kentältä auton ja yövyimme ensimmäisen yön Barcelonan laidalla, valmiina jatkamaan matkaa seuraavana aamuna kohti vuoristoa. Matkaa Barcelonasta Andorraan kertyy vajaa 200 km, pääosin moottoritietä (C-16), loppumatkasta tie tosin kapenee ja pitkienkin tunneleiden (Tunnel Cadi, 5 km) osuus kasvaa. Tiemaksuina kyseinen reitti maksoi suuntaansa noin 20 euroa ja aikaa matkaan kului suhteellisen lyhyestä välimatkasta huolimatta sunnuntaina lähes 4 tuntia ja maanantaina takaisin melkein 6 tuntia, sillä olimme sattuneet valitsemaan matkamme ajankohdaksi sikäläisen pyhäinpäivän pitkän viikonlopun, jolloin monet muutkin olivat lähteneet viikonlopuksi shoppailumatkalle Andorraan. Onneksi

paluulentomme oli vasta tiistai-aamuna, ettei paluuliikenteessä maanantaina tarvinnut stressata ehtiikö lennolle! (Matka-ajasta isoin osa kului rajan ylitykseen – Andorran ja Espanjan välinen raja kun on myös EU:n raja ja aika monta autoa jonosta otetaan tulin tarkempaan tarkastukseen.)

Andorra – ja jo matka sinne – häikäisi vuoristomaisemillaan. Tähän aikaan vuodesta ruska väritti myös siellä vuorten rinteet ja huiput olivat jo lumesta valkoiset.

Ruska väritti myös siellä vuorten rinteet ja huiput olivat jo lumesta valkoiset.

Itse kaupunki häikäisi kaupallisella tarjonnallaan – olematon arvonlisävero tarkoittaa laajaa merkkivaate- ja merkkilaukku-, elektroniikka- ja kameratarjontaa ja Suomeen verrattuna tuo ainakin 20% alennus hinnoista tekee ostopäätösten teon melko helpoksi. Poikkeuksellisesti mekin olimme varustautuneet matkalle melko tyhjällä matkalaukulla (emmekä vain lentolaukuilla) ja täytyihän se ... kengillä, lenkkitosuilla, kosmetiikalla, tyhjillä DVD-levyillä, jotain mainitakseni. Sanovat kuulemma Andorrasta, että “for some it’s a shopping paradise, for other a shopping hell” mikä tuntui kyllä sopivan kaupunkiin.

Talvikaudella Andorra on myös hiihtokeskus, mutta marraskuun alussa tämä ei vielä kaupungissa näkynyt – paitsi urheiluvaatetarjonnassa.

Nähtävyyksiä vuoriston lisäksi kaupungissa on niukalti, mutta katsastimme Hesarin pienen matkailuartikkelin mainitseman Casa de Vallin ja [Salvador Dalin kellon](#).

ENRON

NOVEMBER 14, 2010

Teatterissa käyntiemme taajuus vaihtelee ... joskus käymme lyhyessä ajassa katsomassa useammankin esityksen, sitten osuu kohdalle joku tylsä pätkä, ja ajatus ostaa teatterilippuja tuntuu taas vähän aikaa vastenmielisemmältä.

Tänä syksynä olemme nähneet Espoon Kaupunginteatterissa [Esitystalouden](#) ja eilen Helsingin Kaupunginteatterissa [Enronin](#). Molemmat tähän aikaan sijoittuvia ja molemmat ihan puhuttelevia – mutta Enron oli oikeasti hyvä! Kunnioitettava suoritus näytelmäkirjailijalta saada tämä tarina ymmärrettävästi kuvattua 2,5 tunnissa (väliaikoiheen). Myös tällaisen aiheen lavastuksen toteutus oli mielestäni onnistunut hyvin: punaisten laatikkojen sarja, raptorit ja biljoonan dollarin setelit olivat hyviä. Esitystalous oli kokeellisempi ja liittymät puoluepolitiikkaan vieraampia, mutta kyllä tämänkin kärsimättä katsoi (toisin kuin Espoon Kaupunginteatterissa joskus aikaisemmin katsomamme Myöhästynyt hääyö, joka tuntui jo tosi pölyttyneeltä.

GENEVE

NOVEMBER 29, 2010

Vuoden 2010 viimeinen matkamme suuntautui Geneveen.

Pirkko kävi tutustumassa sikäläisiin kollegoihinsa (perjantaina) ja Lasse lähti mukaan, kun ei ollut koskaan käynyt juuri Genevessä.

(Pirkko sen sijaan on tainnut käydä Genevessä 70-luvulla isän kanssa, 80-luvulla Decuksen puheenjohtajana ja 90-luvulla Digital-työrupeamaan liittyen useita kertoja – mutta edellisestä kerrasta oli kuitenkin päässyt jo vierähtämään 15 vuotta!)

Marraskuun loppu ei ole optimaalinen ajankohta kaupunkilomailuun Euroopassa – hyvällä tuurilla sää voi toki olla hyväkin, mutta tälläkään kertaa (vrt. edellinen matkamme [Andorraan](#)) sää ei ihan suosinut. Etenkin lauantaina, joka oli lyhyen matkan varsinainen vapaapäivä, Genevessä satoi koko päivän märkää lunta, ja kylmääkin oli sen verran, että lumi jäi maahan – ja kasteli sitten loppupäivästä varpaat!

Perjantainen vierailu Nokia Finance Internationalissa tuntui hyödylliseltä, kuten toki oli tarkoituskin. Ja paikka, Avenue de Morgines, sattui olemaan tasan sama talo, jossa Digital toimi Genevessä 90-luvulla! Yksi tapaamistani henkilöistä kertoikin isänsä työskennelleen juuri täällä Digitalilla työskennellessään!

Lauantaina kiertelimme hiukan yhdessä kaupunkia, järven rantaa, kuuluisan kukkakellon ja vanhan kaupungin kauppakatuja. Kellokauppoja kaupungissa oli edelleen runsaasti ja arvokellojen valikoima laaja – ei kuitenkaan tehty investointeja ... Lasse oli perjantaina onnistunut näkemään Lac Lemanin ja ympäröiviä vuoriakin. Ja sunnuntaina olikin sitten jo vuorossa paluulento Helsinkiin, jossa lumi ei sitten enää ollut märkää!

P.S. Seuraava työmatka, vaikka niitä ei nykyisissä tehtävissä, onneksi, paljoa ole olekaan, taitaa suuntautua keväällä Pekingiin.

MATKAVUOSI 2010

DECEMBER 17, 2010

Rauhallista Joulun Aikaa ja Onnellista Vuotta 2011 kaikille ystävillemme (ja muillekin tätä blogia ehkä seuraaville)!

Työrintamalla – Pirkko siirtyi kesän alussa vuosikymmenien jälkeen kehitystehtävistä operatiiviselle puolelle, vastaamaan maksuliikennetiimistä ja sen myötä Nokian ja NSN:n maksutuksesta. Ihan reilun kokoisen ryhmän esinaisena oleminen, tehtäväkokonaisuus, jossa on tarkat aikataulut, jopa tuntitasolla ja tehtävien jaon miettiminen akselilla Espoo – Peking on tarjonnut paljon uutta ja mielenkiintoista. Mutta myös vapaiden rytmityksen yrityksen raportointirytmiin. Lasse on nauttinut eläkkeellä olostaan – miettien ääneen ainakin muutamaan kertaan, että olisi kannattanut jäädä jo vähän aikaisemmin tästä nauttimaan!

Harrastuksista matkailu, “pakollinen” kuntoliikunta ja espanjan opiskelu ovat täyttäneet tätäkin vuotta.

12 uutta maata vuodessa taitaa olla ennätyksemme, vaikka aikaisemminkin olemme paljon matkustelleet: Turkki (Euroopan ja Aasian puoli), Chile, Argentiina, Uruguay, Brasilia, Slovenia, Azorit, Gibraltar (uusi Pirkolle), Baleaarit, Vatikaani (uusi Lasselle), Korsika ja Andorra. Lisäksi kävimme Lontoossa Pirkon alkuvuodesta kuolleen ystävän muistokonsertissa, kerran lounaalla Tallinnassa ja vielä marraskuun lopulla katsomassa minkälainen on luminen Geneve.

Linkit matkakertomuksiin löydät myös sivun oikeasta laidasta otsikon Matkat -alta.

Maailmanmatkailun lisäksi kesäämme mahtuivat tänäkin vuonna perinteinen, joskin lyhyt, purjehdus S/Y Meriharakalla ja [viikonloppu Vormössä](#). Joulun ja Uudenvuoden vietämme tänäkin (hei, toinen joulukujo peräkkäin!) vuonna kotona – mutta onhan sitä jo tänä vuonna tullut matkailtua ja vähän keväämmällä sitten taas jatketaan.

